

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail:
C.N.C.D.@C.N.C.D..org.ro

**HOTĂRÂREA NR.122
din 07.07.2010**

Dosar nr.: 508/2009

Petiția nr.: 10889 din 14.12.2009

Petent: C Ș E , T S E , C M

Reclamat: Direcția Medicală din cadrul Ministerului Administrației și
Internelor

Obiect: Drepturi salariale. Categorie socio-profesională

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. C Ș , cu domiciliul în

I.2.2. T S E , cu domiciliul în

I.2.3. C M , cu domiciliul în

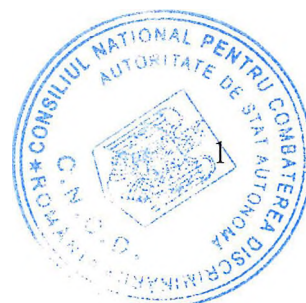
I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Direcția Medicală din cadrul MĂI, cu sediul în str. Mihai Vodă, nr. 17,
sector 5, București

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea, astfel cum este formulată, vizează drepturi salariale.
Categorie socio-profesională

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr. 10889 din 14.12.2009, petenții susțin că nu beneficiază de sporul de prevenție care se acordă doar personalului medical uman din cadrul direcțiilor medicale cu excluderea personalului medical veterinar și funcționari publici.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare plângerii nr. 10889 din 14.12.2009, prin adresa nr. 10996 din 18.12.2009, Colegiul a solicitat punctul de vedere al Direcției Medicale din cadrul MAI.

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresele înregistrate cu nr. 1147/15.02.2010, 1148/15.02.2010, 1149/15.02.2010 au fost citați petenții. Prin adresa nr. 1146 din 15.02.2010 a fost citată Direcția Medicală din cadrul MAI, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 23.03.2010. La termen părțile nu s-au prezentat.

4.4. Consiliul a acordat termen pentru depunere concluzii scrise la 30.04.2010. Petenții au transmis concluzii prin adresa nr. 3380 din 29.04.2010

4.5. În perioada 28 noiembrie 2009 – 22 aprilie 2010, Colegiul CNCD s-a aflat în imposibilitate de a organiza deliberări. Urmare încetării succesive a mandatelor a 6 membrii în Colegiul CNCD, s-a declanșat procedura de numire de către Parlamentul României, potrivit art. 22 alin. 2 și art. 24 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Prin Hotărârea Parlamentului nr. 27/20.04.2010 publicată în Monitorul Oficial nr. 265 din 22.04.2010 au fost numiți noii membri ai Colegiului CNCD. Dosarul nr.391/2009 conexat cu Dosarul nr. 365/2009 a fost soluționat în data de 07.07.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

5.1.1. Petenții (medic veterinar, ofițer economist și agent administrativ) susțin că reclamata nu le-a acordat sporul de prevenție comparativ cu personalul medical uman.

5.1.2. Petentul arată că art. 13 alin. 6 din legea nr. 304/2008 cu privire la salarizarea personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar prevede că în unitățile sanitare, inclusiv personalul medico-sanitar contractual și funcționarii publici din cadrul autorităților de sănătate publică beneficiază de spor lunar de prevenție. Direcția medicală a comunicat petenților că funcțiile pe care sunt încadrați aceștia nu fac obiectul acordării sporului de prevenție, însă fără a ține cont de art. 13 alin.5 din legea nr. 304/2008.

Din răspunsul MIRA –Direcția Medicală comunicat Direcției Brașov, unde sunt angajați petenții, arată că Anexa 1 la Ordinul MIRA nr. S/692/2008 prevede că polițiștii încadrați în funcții de specialitate medico-sanitar și auxiliar-sanitar beneficiază de spor de prevenție, dar la punctul 1.1 se prevede că funcțiile de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar sunt cele prevăzute în OUG nr. 115/2004. Arată că funcțiile pe care sunt încadrați petenții nu sunt cele prevăzute la punctul c din OUG nr. 115/2004 și în opinia acestora, nu fac obiectul acordării sporului.

5.1.3. În drept, petenții invocă prevederile Constituției României, Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și prevederile O.G. nr. 137/2000, republicată.

Susținerile părții reclamate

5.2.1. Reclamata, Direcția medicală din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, nu a comunicat punct de vedere.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2

care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

6.3. Din acest punct de vedere, Colegiul constată că, în esență, petenții invocă vătămarea drepturilor lor prin neacordarea sporului de prevenție de către partea reclamată. Arată în acest sens că, în data de 31.08.2009, partea reclamată le-a comunicat faptul că funcțiile pe care sunt încadrați nu fac obiectul sporului de prevenție. Petenții consideră că partea reclamată nu a ținut cont de prevederile legii nr. 304/2008 privind salarizarea personalului din unitățile sanitare publice.

6.4. Colegiul reține că prin adresa înregistrată cu nr. 817660 din 28.07.2009 petenții s-au adresat Direcției Medicale MIRA, Centrul Medical Brașov prin care arată că în conformitate cu pct. 3 din legea nr. 304/2008 personalul din unitățile sanitare beneficiază de un spor lunar de prevenție. În același sens, Ordinul MIRA nr. S/692/18.12.2008 prevede că acest spor se acordă polițiștilor încadrați în funcții de specialitate medico-sanitar și sanitar auxiliar. În raport cu această situație se indică faptul că doar personalul medical uman beneficiază de sporul în speță, fiind excluși ofițerul contabil, contabilul și medicul veterinar, în contextul în care Ordonanța nr. 38/2003 nu face distincție între medicii umani și medicii veterinari. Din actele dosarului rezultă că prin adresele nr. 478830 din 21.05.2009 și nr. 631286 din 31.08.2009 Direcția Medicală MIRA și Direcția Generală Financiară MIRA s-a comunicat Centrului Medical Județean Brașov că funcțiile pe care sunt încadrați petenții nu se încadrează în Anexa nr. 1 pct. c din O.U.G. nr. 115/2004 și nu fac obiectul acordării sporului prevăzut de O.M.A.I. nr. S/692/2008.

6.5. Luând act de situația de fapt supusă analizei Colegiului, se reține că fapta de discriminare imputată este corelativă neacordării sporului de prevenție în condițiile în care, în mod vădit intenționat, partea reclamată nu a ținut cont de prevederile legii nr. 304/2008, în speță modificările aduse Ordonanței nr. 17/2008, pct. 3 alin.6. În opinia petenților legea nr. 303/2008 indică categoriile de personal care beneficiază de spor de prevenție iar O.MIRA nr. S/692/2008 prevede că sporul se acordă polițiștilor, fără a face o diferențiere între personalul medical și celelalte categorii de funcționari.

6.6. Ca atare, Colegiul este chemat a se pronunța asupra unei situații de fapt din care decurg drepturile subiective ale petenților în raport cu interpretarea și aplicarea unor prevederi de lege ce dispun ipso jure beneficiul unor drepturi salariale. Practic, Colegiul este chemat să se pronunțe cu privire la un aspect de interpretare și aplicare a legii. În primul rând, Colegiul ar trebui să se pronunțe asupra înțelesului pe care legiutorul îl dă anumitor categorii de personal îndrădit

a beneficia de anumite sporuri, între care și cel în discuție și dacă funcțiile deținute de petenți se încadrează sau nu în cele stabilite de legiuitor. Astfel, ar trebui stabilit dacă funcțiile de medic veterinar, economist și agent administrativ sunt asimilate sau nu personalului din unități sanitare, de specialitate medico-sanitar în raport cu prevederile legii nr. 304/2009 și Ordinul MIRA nr. S/692/18.12.2008. În subsidiar, ar trebui analizat dacă interpretarea dată de Direcția Medicală MIRA este sau nu conformă cu Anexa nr. 1 la Ordinul MIRA invocat în cauză și anexa 1 pct.c din OUG nr. 115/2004. Or, pentru a se pronunța asupra acelor aspecte, Colegiul ar urma să se subroge în totalitate atributului exclusiv al instanțelor judecătorești de a se pronunța cu privire la aspectele ce vizează interpretarea și aplicarea legii.

6.7. Chiar dacă s-ar admite că în speță se impută un tratament diferențiat pe baza apartenenței la o categorie socio-profesională, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate directă între neacordarea sporului și funcția deținută, așa cum arată petenții (n.n. neacordarea fiind făcută cu rea voință), Colegiul este de opinie că diferențierea imputată nu își are izvorul (cauza) în funcțiile deținute cât în faptul că normele legale aplicabile salarizării personalului de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar respectiv al polițiștilor încadrați în funcții de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar nu includ respectivele categorii ca beneficiari. Or, inclusiv din acest punct de vedere, Colegiul ar trebui să se subroge unei instanțe judecătorești pentru a stabili dacă interpretarea dată de partea reclamată, în mod vădit, a urmărit sau nu neacordarea sporului în cauză, ceea ce ar presupune, pe fond, a stabili dacă aceasta este sau nu legală, temeinică și intemeiată.

6.8. Așa cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o *reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii* în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat”. Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, i.e. împrejurări de fapt aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. De altfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată*”.

6.9. Este evident în acest sens, că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu situațiile ce implică modificarea unor prevederi legale de către legiuitor și subsecvent modalitatea de interpretare și aplicare a acestora. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr. 137/2000, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte de legalitate din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul Director ar trebui să se substituie instanței judecătorești pentru a analiza justificarea aplicabilității prevederilor invocate, ca temei legal, în speța de față. De altfel, situația invocată în cauză pune în discuție drepturile subiective ale petenților în strânsă legătură cu interpretarea unor noțiuni care sunt reglementate de legiuitor prin acte normative speciale precum și Ordinele MIRA aplicabile polițiștilor care îndeplinesc funcții de specialitate medico-sanitar și sanitar auxiliar.

6.10. Or, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 alin.1 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată
2. Clasarea dosarului;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților: C

Mena, cu domiciliul în

Medicală din cadrul MAI, cu sediul în str. Mihai Vodă, nr. 17, sector 5, București

Nu este cazul

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

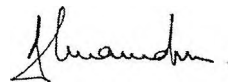
HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian - Membru

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Data redactării 30.07.2010

Hotărâre Redactată. G.D., tehored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

